
REZUMAT

al tezei de doctorat intitulată:

CERCETĂRI PRIVIND COORDONATELE CLINICO-PATOGENETICE ȘI DE DIAGNOSTIC ÎN ANEMII LA ANIMALELE DE COMPANIE

Doctorand:

Conducător științific:

CUVINTE CHEIE: *anemie, canide, feline, diagnostic, patogeneză*

Teza de doctorat, intitulată ***Cercetări privind coordonatele clinico-patogenetice și de diagnostic în anemii la animalele de companie*** este structurată conform prevederilor legale actuale, în două părți principale:

- partea I cuprinde Studiul bibliografic, extinsă pe 29 pagini, reprezentând 18,6 % din volumul tezei;

- partea a II-a, Cercetări proprii, cu un total de 127 pagini, echivalentul a 81,4 % din volumul tezei.

Activitatea de cercetare s-a desfășurat în perioada 2020-2024, în cadrul Clinicii Facultății de Medicină Veterinară București și în clinicile veterinare Vet Medical Consulting S.R.L. și Canivet S.R.L., cabinete cu care facultatea noastră are acorduri de colaborare interinstituționale cu dotare și servicii medical veterinare asigurate la standarde actuale.

Anemia, cu varietatea sa, polimorfismul manifestărilor clinice și multiplele interferențe fiziopatologice sistemice și organice, asociate cu un context etiopatogenetic extrem de divers și complex, reprezintă o problemă majoră în patologia animalelor de companie.

Primul capitol din Partea I a tezei de doctorat constituie o selecție a literaturii de specialitate privind tematica abordată, cu prezentarea succintă a particularităților morfofiziologice ale sângelui la carnivore, fiind incluse noțiuni de fiziologie ale eritropoiezei la specia menționată.

Capitolul II al primei părți prezintă date generale privind anemia și clasificarea acesteia, precum anemia posthemoragică, cea hemolitică cu subtipurile sale și nu în ultimul rând cea indusă de insuficiența de eritropoietină. Totodată, sunt incluse și date de literatură privind anamneza și examenul clinic al pacientului anemic, dar și examenele paraclinice utilizate în confirmarea diagnosticului.

Partea a II-a tezei de doctorat, intitulată "Cercetări personale", reprezintă aproximativ 82 % din totalul tezei și este structurată în 3 capitole, concluzii generale și bibliografie. Rezultatele din studiile investigaționale efectuate au fost ilustrate în tabele, grafice și figuri.

Studiile privind incidența anemiei, identificarea factorilor predispozanți, favorizanți și determinanți au avut scopul de a dezvolta un cadru investigativ relevant pentru diagnosticarea acestor afecțiuni. Investigațiile clinice au fost focalizate pe evaluarea modificărilor sistemice, funcționale și fizice ale aparatului circulator, pentru a stabili un context clinic dominant care să sprijine diagnosticarea prezumtivă a anemiei la animalele de companie.

În primul capitol al părții a doua, intitulat "***Cercetări clinice și paraclinice în anemia hemolitică la animalele de companie***", este descrisă structura grupului de pacienți diagnosticați cu anemie hemolitică, pacienți care s-au manifestat clinic prin semne specifice acestui tip de afecțiune.

Rezultatele obținute au evidențiat prezența a trei cauze diferite identificate în structura grupului de pacienți din acest capitol, fiind reprezentate de către anemia hemolitică de natură parazitară, infecțioasă și cea imun-mediată.

Metodele de diagnostic utilizate au fost reprezentate de examinarea frotiului de sânge, teste PCR și teste 4DX, excepție făcând confirmarea anemiei de tip imun-mediat care a fost diagnosticată prin testul de autoaglutinare Coombs.

În cadrul primului capitol al studiului nostru, datele obținute și evaluate în corelație cu tipul de anemie la pacienții cu anemie parazitară au relevat că 46,34% (n=19) dintre aceștia aveau anemie normocromă și normocitară, cu caracter regenerativ la 53,65% (n=22) dintre pacienți. În cazul anemiei de origine infecțioasă, majoritatea animalelor au prezentat normocromie și dimensiuni normale ale celulelor. Pentru pacienții cu anemie provocată de fenomene imun-mediate, gradul de regenerare a fost identificat la 72% dintre subiecți.

În capitolul IV, intitulat "***Cercetări clinice și paraclinice în anemia cu evoluție cronică la animalele de companie***", este prezentat grupul de studiu integral cu anemie cu evoluție acută, ce a însumat 33 de canide și 26 de feline, care au manifestat simptome specifice traumatismului specific la care au fost supuse și care a rezultat într-o hemoragie acută ce a dus în final la anemie severă.

Datele obținute au arătat că cele mai frecvente rase de canide întâlnite au fost Metis, cu un procent de 39,39% (n=13), și Ciobănesc German, cu 12,12% (n=4). Aceste rase sunt predominant întâlnite în populația țării noastre, ceea ce explică predispoziția crescută la astfel de patologii. Pentru feline, predispoziția de rasă a fost cea mai mare în cazul rasei Europene, cu un procent de 76,92%. Aceasta se explică prin numărul mare de feline de această rasă care trăiesc în mediul exterior și care sunt susceptibile la diverse tipuri de traumatisme.

De asemenea, în rândul câinilor, cele mai frecvente rase au fost metișii, reprezentând 39,39% (n=13), și Ciobănescul German, cu 12,12% (n=4). Categoriile de

vârstă predominantă au fost: 15 animale între 1 și 5 ani, 9 câini între 11 și 15 ani și 7 câini între 6 și 10 ani.

În cazul felinei, rasa Europeană a fost cea mai frecventă, constituind 76,92% (n=20) din cazuri. Cele mai comune grupe de vârstă au fost: 9 pisici între 1 și 5 ani, 7 feline între 6 și 10 ani și 5 pisici între 11 și 15 ani.

Gradul de regenerare al anemiei, evaluat prin numărul de reticulocite, este crucial pentru determinarea severității și pentru elaborarea unui plan terapeutic. În studiul nostru, 6,77% dintre animale (n=4) au prezentat un număr redus de reticulocite, sugerând o anemie aregenerativă, în timp ce 93,22% (n=55) aveau un număr normal de reticulocite.

Investigațiile au inclus date anamnestice, semne clinice și analize hematologice și biochimice. Rezultatele au arătat că majoritatea cazurilor de anemie posthemoragică nu prezintă modificări ale constantei eritrocitare, cu 89,83% dintre pacienți având anemie normocromă și normocitară, indicând dimensiuni și concentrații normale ale hemoglobinei în eritrocite.

În cel de-al treilea capitol al părții a doua, denumit ***“Cercetări clinice și paraclinice în enmiile de tip cronic”***, este prezentat majoritar grupul de pacienți cu insuficiență renală cronică, în număr de 117, respectiv 41 de canide și 76 de feline.

De asemenea, studiul a inclus câini din cele mai frecvente rase, cum ar fi 8 metiși, 4 Golden Retriever și 4 Bichoni (Havanezi și Maltezi), cu o distribuție pe categorii de vârstă: 2 câini între 16-20 ani, 4 câini între 11-15 ani, 8 câini între 6-10 ani și 8 câini între 1-5 ani.

În ceea ce privește felinele, cele mai reprezentative rase au fost Europeană, cu 32 de exemplare, și Persană, cu 15 exemplare. Categoriile de vârstă pentru pisici au fost: 29 de feline între 16-20 ani, 24 între 11-15 ani, 20 între 6-10 ani și 3 pisici între 1-5 ani.

Rezultatele studiului nostru indică diverse forme de anemie în cazurile de anemie cronică. Am observat anemie normocromă și normocitară la 99 de pacienți, normocitară și hipocromă la 5, microcitară și hipocromă la 7, și microcitară normocromă la 6 pacienți. Aproximativ 84,61% dintre subiecți aveau anemie normocromă și normocitară, sugerând că insuficiența de eritropoietină nu afectează dimensiunile și concentrația de hemoglobină a eritrocitelor.

Capitolul VI cuprinde un număr de 171 referințe bibliografice citate în text.